

การพัฒนาการเขียนจดหมายเชิญของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐาน

Improving High-Vocational Students' Invitation Letter Writing Ability by Using Genre-Based Activity

ปภาวี ประริตวา¹, อินธิสาร ไชยสุข²

Papawee Parittawa¹, Intisarn Chaiyasuk²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนจดหมายเชิญ โดยใช้กิจกรรมการ
สอนแบบอรรถฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ห้อง 1/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์
ธุรกิจ และเพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ห้อง 1/1 แผนกวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจที่มีต่อการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยคือนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ห้อง 1/1 แผนกคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด จำนวน 16 คน โดย
วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการ
เขียนจดหมายเชิญ โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบอรรถฐาน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 2
ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอน
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ
ต่อกัน ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาทักษะการเขียนจดหมายเชิญ โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐาน
จำนวน 16 คน พบว่ามีค่าเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 13.81 คิดเป็นร้อยละ 27.63 และค่าเฉลี่ยทดสอบ
หลังเรียนเท่ากับ 38.31 คิดเป็นร้อยละ 71 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถการเขียนจดหมาย
เชิญ โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เจตคติต่อการสอนเขียนจดหมายเชิญ โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบอรรถฐาน ของ
นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. Candidate in English Language Teaching, Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University

² Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University

เมื่อนำไปแปลงผลจะอยู่ในระดับดีมาก แสดงว่านักศึกษาที่มีเจตคติต่อการสอนเขียนจดหมายโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรณฐานอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ : การพัฒนา, การเขียนจดหมายเชิญ, กิจกรรมการสอนแบบบรรณฐาน

Abstract

The purposes of this research were to study and improve invitation letter writing ability using a Genre-Based activity of High-Vocational students. The study included an assessment of the students' attitude towards teaching English based on Genre-Based learning. The research sample consisted of 16 High-Vocational students in the Business Computer Department at Roi-et Industrial and Community Education College, obtained by purposive sampling. The research was a one group pretest-posttest design. The research instruments were five lesson plans, pretest-posttest, and an attitude questionnaire form. The experiment lasted five weeks: two hours a week, or ten hours overall. The mean, percentage, standard deviation and t-test for Dependent samples were employed to analyze the data. The findings of this research were as follows:

1. The students' pretest and posttest invitation letter writing ability score were 27.63 and 71 respectively. The mean score on the posttest was higher than that of the pretest. The mean score on the posttest was higher than that of the pretest. The students' invitation letter writing ability was found significantly different at the 0.01 level.

2. The students' attitude toward teaching English writing based on the Genre-Based activity was at a good level.

Keywords : Developing, Invitation Letter Writing, Genre-Based Activity

บทนำ

ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นั้น การเขียนนับเป็นทักษะที่ยุ่่งยากและซับซ้อน ทักษะหนึ่ง เนื่องจากผู้เขียนต้องฝึกฝนที่จะคิดและเรียบเรียงถ้อยคำเข้าเป็นประโยค รวมทั้งการเขียนให้ถูกต้องตามแบบฟอร์ม เนื่องจากการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดผ่านสื่อคือคำศัพท์ ซึ่งต้องอาศัยการเรียบเรียงคำศัพท์ให้เป็นประโยคที่มีความหมายสัมพันธ์กัน และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ จึงกล่าวได้ว่า การเขียนเป็นการคิดหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน ด้วยเหตุผลนี้สถานศึกษาในระดับ

ต่างๆ จึงได้จัดมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการเขียนของผู้เรียน การเขียนมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งการเขียนจดหมายเป็นทางการ เป็นวิธีการเขียนอีกอย่างหนึ่งที่มีรูปแบบและโครงสร้างของการเขียน การเขียนจดหมายมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับผู้เขียนจดหมายต้องการสื่อสารในรูปแบบใด การเขียนจดหมายในปัจจุบันมีตัวอย่างการเขียนจดหมายและตัวอย่างรูปแบบของจดหมายในแต่ละประเภท แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้จะมีตัวอย่างให้ศึกษาแต่ผู้เรียนก็ไม่สามารถเขียนจดหมายได้ มิฉะนั้นการสอนการเขียนจดหมายก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตามจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนพบว่า ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศประสบปัญหาอย่างมากในการเขียน แม้ว่าจะได้เรียนรู้เรื่องการเขียนมาไม่น้อยก็ตาม จากงานวิจัยของ Latief (1990) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทักษะการเขียนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของสถาบันการฝึกหัดครูในประเทศอินโดนีเซีย พบว่าแม้ว่านักศึกษาจะผ่านรายวิชาการเขียนมามากขึ้นงานเขียนก็ไม่ได้มีคุณภาพดีขึ้นทั้งในด้านการใช้ถ้อยคำและความสัมพันธ์ของเนื้อความ รวมทั้งไม่มีการใช้ประโยคที่ซับซ้อนขึ้นและเขียนได้ยาวขึ้น แต่อย่างไรก็ตามนอกจากนั้นจำนวนข้อผิดพลาดก็ไม่ลดน้อยลงกว่าเดิมสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2532) ที่พบว่านิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความสามารถทางการเขียนอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อนและมีปัญหาการเขียนอย่างมาก

แนวคิดการสอนเขียนแบบเน้นวรรณฐานเป็นแนวคิดที่ได้รับการพัฒนามาจากกลุ่ม นักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียกลุ่มหนึ่งได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery, Frances Christie, Brian Gray และ Mary Macken (Martin and Rothery, 2009) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ยึดหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบหน้าที่ (Systemic Functional Linguistics Theory) ของ M.A.K. Halliday ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง และได้รับการยอมรับ นับถือในกลุ่มของนักภาษาและผู้สอนภาษา โดยทฤษฎีภาษาศาสตร์ดังกล่าวชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและหน้าที่ทางสังคม กิจกรรมการเรียนการสอนแบบวรรณฐาน (Genre-based Activities) เป็นกิจกรรมการสอนที่มีกระบวนการและขั้นตอนที่ชัดเจนซึ่งเหมาะสมกับการสอนการเขียน เป็นการสอนที่เริ่มจากการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และบริบท เรียนรู้ลักษณะโครงสร้างทางภาษาและไวยากรณ์ที่ใช้ มีขั้นตอนในการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านการ

เขียนอย่างชัดเจนและเป็นระบบ ผู้เรียนได้เรียนรู้การเขียนจากตัวอย่างงานเขียนในเรื่องนั้นๆ และศึกษาจากตัวอย่างก่อนแล้วค่อยลงมือเขียนเอง รวมถึงผู้เรียนสามารถทำงานเป็นกลุ่มและแสดงความคิดเห็นได้จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการเขียนมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้กิจกรรมการสอนแบบวรรณฐานในการสอนเขียนจดหมายเชิญ

จากเหตุผลและความสำคัญข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาด้านการเขียนโดยเน้นในเรื่องการเขียนจดหมายเชิญโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบวรรณฐาน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และผู้วิจัยต้องการหาคำตอบว่า การสอนการเขียนจดหมายเชิญโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบวรรณฐานนั้นสามารถ จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้นหรือไม่ และผู้เรียนมีเจตคติต่อการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบวรรณฐานอยู่ในระดับใด ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนจดหมายเชิญ (Invitation Letter) โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบวรรณฐานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ห้อง 1/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ห้อง 1/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่มีต่อการเรียนการสอน

วิธีการศึกษา

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกคอมพิวเตอร์

ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียน 48 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 16 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หน่วยการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเขียนจดหมายเชิญ (Invitation Letter) จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง ซึ่งผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ค่าดัชนีความสอดคล้องของหน่วยการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ได้แก่

หน่วยที่ 1 Invitation Letter

หน่วยที่ 2 Exercises

หน่วยที่ 3 Birthday Invitation Letter

หน่วยที่ 4 Wedding Invitation Letter

หน่วยที่ 5 Graduation Invitation Letter

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ในแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจะเป็นข้อสอบอย่างละชุดแต่มีเนื้อหาที่คล้ายคลึงกัน มีทั้งหมด 5 ข้อ คะแนนเต็ม 50 คะแนน ดังนี้

ตอนที่ 1 ให้จับคู่คำศัพท์และความหมาย

ตอนที่ 2 การแปล

ตอนที่ 3 เขียนโครงสร้างของจดหมาย

ตอนที่ 4 อ่านและตอบคำถาม

ตอนที่ 5 เขียนจดหมาย

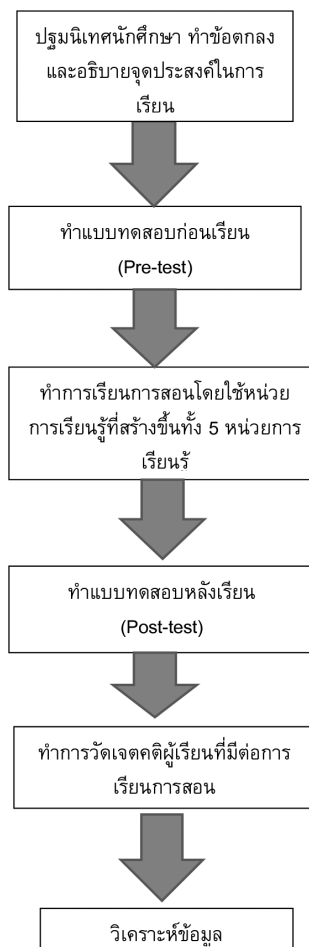
ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว และมีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้เท่ากับ 1.00 โดยเกณฑ์การประเมินใช้ตารางรูปรีคของกรอบอ้างอิง CEFR ที่เป็นเกณฑ์การให้

คะแนนในการเขียนจดหมายเชิญ

3. แบบวัดเจตคติที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้การสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐาน เป็นการประมาณค่า (Rating scale) โดยวิธีการของลิเคิร์ต มี 5 ระดับความคิดเห็น ซึ่งเป็นข้อความเชิงบวกและลบ จำนวน 20 ข้อ และผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว มีค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้เท่ากับ 1.00 การสอน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 การรวบรวมข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. เกณฑ์การประเมินคะแนนใช้แบบรูปรีด ในการตรวจคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้ตารางรูปรีดของกรอบอ้างอิง CEFR ที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนนในการเขียนจดหมายเชิญ

3. เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาการเขียน โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test for Dependent samples) คะแนนที่ได้จากแบบวัดเจตคติต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานนำมาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาแปลค่าตามเกณฑ์การแปลผลคะแนน

ผลการศึกษา

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนจดหมายเชิญ (Invitation Letter) โดยการใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาเจตคติต่อการสอนเขียนจดหมายเชิญ (Invitation Letter) โดยที่ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบอรรถฐาน ของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 อยู่ในระดับดี

อภิปรายผล

1. การศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนจดหมายเชิญ (Invitation Letter) โดยที่ใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานของนักศึกษาก่อนเรียนและ

หลังเรียน จากการพิจารณาคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผู้เรียนแต่ละระดับมีพัฒนาการที่เพิ่มขึ้น กลุ่มอ่อนถึงแม้ว่าจะมีคะแนนที่ต่ำกว่ากลุ่มอื่น แต่เมื่อพิจารณาระยะห่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแล้วก็มีระยะห่างของคะแนนที่พัฒนา มากกว่ากลุ่มเก่งและแต่ละกลุ่มก็มีคะแนนด้านการพัฒนาการเขียนที่เพิ่มขึ้นทุกกลุ่ม

จากผลการทดลองในครั้งนี้พบว่า ค่าร้อยละของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 27.63 และหลังเรียนร้อยละ 71 จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาจะเห็นได้ว่า ความรู้พื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการวิจัยอยู่ในระดับอ่อนนั้น ทั้งนี้เนื่องจากว่านักศึกษามีปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษและเขียนไม่ถูก นอกจากนั้นแล้วยังมีปัญหาคำศัพท์จำกัด อีกทั้งกลัวเขียนผิด ทำให้นักศึกษาไม่ยอมเขียนภาษาอังกฤษ แต่หลังที่นักศึกษาได้เรียนเรื่องการเขียนจดหมายเชิญโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐาน ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและกล้าที่จะเขียนมากขึ้น เนื่องจากนักศึกษาได้ฝึกการเขียนอย่างพอเพียง ประการสำคัญ คะแนนการพัฒนาด้านการเขียนจดหมายเชิญของนักศึกษาหลังเรียนสูงขึ้นมีค่าร้อยละเท่ากับ 71 ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสอนการเขียนที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอน มีการฝึกเขียนเป็นกลุ่มตามอรรถลักษณะต้นแบบเพื่อสร้างความมั่นใจในการเขียนของนักศึกษา ทำให้ได้ร่วมกันคิดก่อนลงมือได้นำเสนองานเพื่อให้ครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น รวมทั้งร่วมแก้ไขงานเขียนจากขั้นตอนดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความมั่นใจลงมือเขียนรายบุคคลในอรรถลักษณะที่เรียนแล้วมากขึ้น ซึ่งผลคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสามารถกล่าวได้ว่าการสอนเขียนจดหมายเชิญโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานในครั้งนี้สามารถพัฒนาทักษะการเขียนจดหมายเชิญของนักศึกษาให้ดีขึ้นได้

2. นักศึกษาที่ได้รับการสอนการเขียนจดหมายเชิญโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐาน มีระดับคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ด้วยปัจจัย 2 ประการ ดังต่อไปนี้

ประการแรก การสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานสามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนจดหมายของนักศึกษาได้ดี ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของเซน (Krashen, 1981) ดังสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยป้อน (The input hypothesis) ที่ว่ามนุษย์เราสามารถรับรู้และเข้าใจภาษาใดได้นั้น ต้องเข้าใจความหมายของภาษานั้นก่อน แล้วจึงเรียนรู้ความถูกต้องทางไวยากรณ์และการออกเสียง กระบวนการรับรู้ภาษาจะเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนได้เขียนงานที่ยากกว่าระดับภาษาที่ได้เรียนมา 1 ระดับ ซึ่งสอดคล้องตามขั้นตอนการสอนเขียนโดยกิจกรรมการสอนแบบอรรถฐาน ที่เริ่มจากการสร้างความรู้ด้านคำศัพท์และบริบท เรียนรู้ลักษณะโครงสร้างทางภาษาและไวยากรณ์ที่ใช้ นักเรียนได้ร่วมกันเขียนเป็นกลุ่มและเขียนตามอรรถลักษณะต้นแบบรายบุคคลในลำดับสุดท้าย เนื่องจากว่านักเรียนได้รับปัจจัยป้อนในการฝึกเขียนแล้วจึงสามารถพัฒนาการเขียนได้

ประการที่สอง ในการจัดกิจกรรมการสอนเขียนจดหมายเชิญโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐาน มีขั้นตอนในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะด้านการเขียนอย่างชัดเจนเป็นระบบ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดรวบยอดในการเขียนแต่ละอรรถลักษณะพร้อมทั้งเรียนรู้ บริบททางภาษา ศัพท์ ไวยากรณ์ การจัดเรียงเนื้อหา และกลวิธีการเขียน มีเป้าหมายชัดเจนที่จะให้นักศึกษาสามารถเรียงการเขียนให้เป็นเรื่องราวที่สมบูรณ์ได้โดยการฝึกเขียนตามอรรถลักษณะต้นแบบ อีกทั้งการที่นักศึกษาได้ร่วมกันฝึกเขียนเป็นกลุ่ม ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการเขียนมากขึ้นก่อนการเขียนเป็นรายบุคคล การได้ร่วมกันเขียนเป็นกลุ่มทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการเขียนร่วมกัน พร้อมทั้งนำเสนอโดยมีครูและ

นักศึกษากลุ่มอื่นช่วยตรวจสอบงานเขียน ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้องค์ประกอบการเขียน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าขั้นตอนและวิธีการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานสามารถพัฒนาทักษะการเขียนจดหมายได้ ซึ่งทำให้ผลคะแนนการทดสอบของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยการเรียนการสอนด้านการเขียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานในระดับมัธยมศึกษาที่เปรียบเทียบกับการสอนแบบเดิม พบว่า วิธีการสอนเขียนโดยการสอนแบบอรรถฐาน นักเรียนมีความสามารถด้านเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมากกว่าแบบเดิมหรือตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริมาน ยูโสภีร์ (2545) ที่ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวการสอนแบบอรรถฐานและการสอนแบบเดิม ผลการศึกษาพบว่า การสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบอรรถฐานทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษมากกว่าการสอนแบบเดิม ที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สมสมัย วิสูตรรุจิรา (2545) ที่ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเขียนภาษาเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแม่พระฟาติมากรุงเทพมหานคร ที่ได้รับการสอนเขียนตามอรรถฐานกับการสอนเขียนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวการสอนแบบอรรถฐานสูงกว่าการสอนเขียนตามคู่มือครูที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรวรรณ ไชยวงศ์ (2549) ที่ทำการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร จังหวัดหนองคาย ที่เรียนโดย

การสอนแบบอรรถฐาน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้การสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐานยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

3. การศึกษาเจตคติต่อการสอนเขียนจดหมายเชิญ (Invitation Letter) โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบอรรถฐาน จากการทดลองพบว่า เจตคติของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนเรื่องการเขียนจดหมายเชิญโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาจากการเขียนแสดงความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานในส่วนที่เป็นข้อเสนอแนะในแบบวัดเจตคติ พบว่า นักศึกษาชอบกิจกรรมการสอนแบบอรรถฐาน เพราะมีกระบวนการสอนที่ชัดเจน ทำให้เข้าใจในวิธีการเขียน นักศึกษาชอบทำงานเป็นกลุ่ม เพราะว่าการทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อนในกลุ่มจะได้ช่วยกันทำงาน และระดมความคิดในการทำงาน งานที่ทำก็จะสำเร็จ นักศึกษาสามารถนำเสนองานเป็นกลุ่มและอภิปรายงานที่ทำได้ นักศึกษามีความมั่นใจในการเขียนมากขึ้น เนื่องจากได้ศึกษาการเขียนจากตัวอย่างแล้วค่อยลงมือเขียนด้วยตนเองซึ่งนักศึกษามีความสามารถเขียนได้ตามตัวอย่าง นักศึกษาชอบให้ครูอธิบายเนื้อหาของงานก่อนทำงานจริง และศึกษาจากตัวอย่างในการทำงาน กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนได้ นักศึกษาชอบวิธีที่ครูสอน เพราะเป็นการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มต้น สามารถนำหลักการเขียนและการเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และการเรียนรู้เรื่องการเขียนจดหมายมีประโยชน์อย่างมากทำให้สามารถสื่อสารโดยผ่านการเขียนได้อย่างเข้าใจ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่ากิจกรรมการสอนแบบอรรถฐาน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องแต่ละขั้นตอน นักศึกษาได้ลงมือ

ปฏิบัติการเขียนตั้งแต่ระดับกลุ่ม การระดมความคิด และรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายระดับกลุ่ม นักศึกษาทุกคนมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เป็นการส่งเสริมให้นักศึกษารู้ตัวการจัดกิจกรรมทางภาษาอย่างหลากหลายรูปแบบตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐานมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเขียนจดหมายซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมสมัย วิสูตรรุจิรา (2545) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานแตกต่างจากเรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ พาลทริจ (Paltridge, 2004) ไฮแลนด์ (Hyland, 2003) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐานว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้การเขียนที่เริ่มต้นด้วยตนเอง การพัฒนาการเขียนมีความต่อเนื่อง ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบการเขียนจากสื่อต่างๆ หรือเรื่องใกล้ตัวจึงทำให้สามารถพัฒนาทักษะภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและเป็นระบบ จากสาเหตุดังกล่าว ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำเสนองานเขียนได้ถูกต้องตามรูปแบบอรรถลักษณะและทำให้มีเจตคติต่อการสอนเขียนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบอรรถฐานอยู่ในระดับค่อนข้างดี จากผลการวิจัยดังกล่าวจะเห็นว่า การที่ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบอรรถฐาน จะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้จากการวิจัย พบว่าการพัฒนาทักษะการเขียนจดหมายเชิญโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐาน ทำให้นักศึกษามีพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษ และมีเจตคติต่อการเรียนการสอนด้านการเขียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐานอยู่ในระดับดีมาก และเพื่อให้กิจกรรมการสอนเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 การศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนจดหมายเชิญ (Invitation Letter) โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐานมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้นครูควรนำวิธีการสอนนี้ไปทดลองใช้กับระดับชั้นอื่นๆ และกลุ่มวิชาอื่น ซึ่งในการนำกิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐานไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นครูผู้สอนก็ควรพิจารณาบริบทของผู้เรียนและเลือกเนื้อหาที่เหมาะสม การเรียนการสอนนั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

1.2 เจตคติต่อการเรียนการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐานอยู่ในระดับดีเมื่อพิจารณาจากข้อความแสดงความคิดเห็นในข้อเสนอแนะในแบบวัดเจตคติ พบว่าผู้เรียนชอบการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐาน ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรนำวิธีนี้ไปใช้สอนเขียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

1.3 ควรนำวิธีการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐานไปเปรียบเทียบกับการสอนแบบอื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบหาวิธีการสอนที่ดีที่สุดให้กับผู้เรียน และครูผู้สอนควรที่จะเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและสามารถพัฒนาความรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐานต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

2.1 ควรนำวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐานไปทดลองใช้กับระดับชั้นประถมศึกษา หรือระดับชั้นที่สูงขึ้น

2.2 การสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐานเหมาะสมกับบริบทของนักเรียนไทยซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

2.3 การสอนเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบบรรทัดฐาน กำหนดบริบทและสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนได้เรียนรู้การเขียนได้ ผู้ปรับปรุงหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศควรปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสม

2.4 ควรทำความเข้าใจกับกลุ่มตัวอย่างให้มากที่สุด ในเวลาอันจำกัด ผู้ทำการวิจัยต้องเก็บข้อมูลผู้เรียนให้ได้มากที่สุด เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วย ความกรุณาและความช่วยเหลือจาก อาจารย์ ดร.อินธิสาร ไชยสุข ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา คำแนะนำ ข้อคิดและข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการศึกษา ค้นคว้า

เอกสารอ้างอิง

- วรวรรณ ไชยวงศ์. (2549). ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยการสอนแบบบรรทัดฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุรุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2532). การเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามทัศนะของ อาจารย์ และนักเรียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สมสมัย วิสูตรรุจิรา. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับการสอนเขียนตามคู่มือ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิริमान ยูวโลภีวี. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนเขียนตามแนว ทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานและการสอนแบบเดิม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Ferreira, M. (2005). *A concept-based approach to writing instruction: From the abstract concept to the concrete performance*. Unpublished doctoral dissertation. The Pennsylvania State University. University Park, PA.
- Hyland, K. (2003). *Genre-based pedagogies: A social response to process*. Journal of second language writing, 12(1), 17-29.
- Latief, Muhammad Adnan. (1990). *Assessment of English writing skills for students of English as a Foreign language at the institute of teacher training and education (IKIP-Malang) Indonesia*. Diss. UMI, 1990.
- Krashen. (1981). *Second Language Acquisition and Second Language Learning*. Oxford: Pergamon Press.
- Martin, J. R. (2009). *Genre and language learning: A social semiotic perspective*. Linguistics and Education, 20(1), 10-21
- Paltridge, B. (2004). *Academic writing*. Language teaching, 37(2), 87-105.